

Warszawa, 25 stycznia 2024 r.

Anna Maria Żukowska
Przewodnicząca Koalicyjnego
Klubu Parlamentarnego Lewicy
(Nowa Lewica, PPS, Razem, Unia Pracy)

Szanowny Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 120 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 32 Regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą poselski projekt ustawy:

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy posłankę Darię Gosek-Popiołek.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP. 020.53. 2024

Data wpływu 26.01.24r.

Z poważaniem,

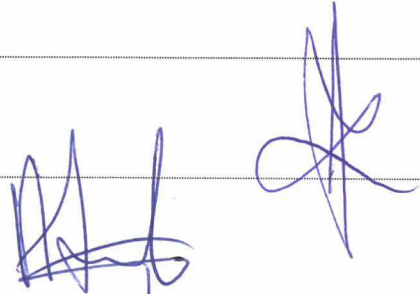
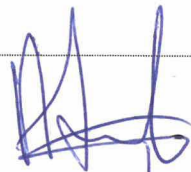

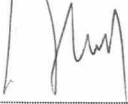
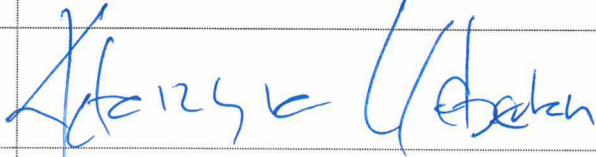
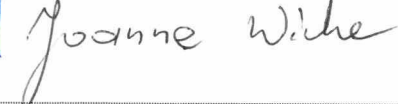
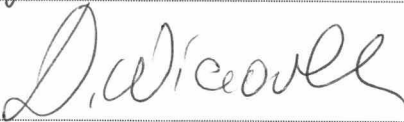

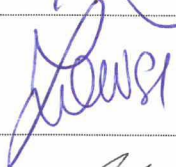
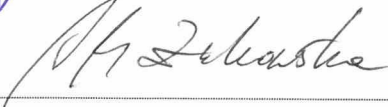
PRZEWODNICZĄCA
KOALICYJNEGO KLUBU PARLAMENTARNEGO LEWICY
(Nowa Lewica, PPS, Razem, Unia Pracy)

ANNA MARIA ŻUKOWSKA
Anna Maria Żukowska
Przewodnicząca KKP Lewicy

Lista posłów X kadencji Sejmu popierających poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt.

L.P.	NAZWISKO I IMIĘ	PODPIS
1.	CZARZASTY Włodzimierz	
2.	CZERNIAK Jacek	
3.	DZIEMIANOWICZ-BAK Agnieszka	
4.	GAWKOWSKI Krzysztof	
5.	GOSEK-POPIOŁEK Daria	
6.	KONIECZNY Maciej	
7.	KOTULA Katarzyna	
8.	KUCHARSKA-DZIEDZIC Anita	
9.	KULASEK Marcin	
10.	LITEWKA Łukasz	
11.	MATYSIAK Paulina	
12.	NOWICKA Wanda	
13.	OLKO Dorota	
14.	SCHEURING-WIELGUS Joanna	
15.	SIKORA Arkadiusz	

Lista posłów X kadencji Sejmu popierających poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt.

16.	SZCZEPAŃSKI Wiesław	
17.	SZEJNA Andrzej	
18.	ŚMISZEK Krzysztof	
19.	TOMASZEWSKI Tadeusz	
20.	TRELA Tomasz	
21.	UEBERHAN Katarzyna	
22.	WICHA Joanna	
23.	WIECZOREK Dariusz	
24.	ZANDBERG Adrian	
25.	ZAWISZA Marcelina	
26.	ŻUKOWSKA Anna Maria	

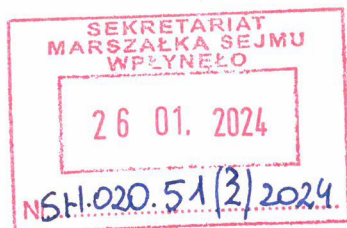
Warszawa, 26 stycznia 2024 r.

Katarzyna Piekarska

Posłanka na Sejm RP

X kadencji Sejmu RP

Koalicja Obywatelska - Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Szanowny Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

informuję, że wyrażam poparcie po poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt, który został złożony do łaski marszałkowskiej w dniu 25 stycznia 2024 r.

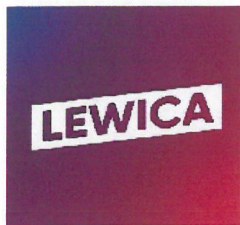
Z poważaniem,

Katarzyna Piekarska
Posłanka na Sejm RP

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-4P.020.53.4.2024

Data wpływu 26.01.2024

Warszawa, 26 stycznia 2024 r.

Tomasz Trela
Poseł na Sejm RP
X kadencji

Szanowny Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

informuję, że wyrażam poparcie po poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt, który został złożony do laski marszałkowskiej w dniu 25 stycznia 2024 r.

Z poważaniem,

Tomasz Trela
Poseł na Sejm RP

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS - 4P. 020, 53. 5. 2024

Data wpływu 26. 01. 2024

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Rada gminy może, w drodze uchwały, w celu zapewnienia poszanowania zwierząt, przeciwdziałania i zapobiegania narażaniu zwierząt na cierpienie i stres, utratę zdrowia lub życia, ustanowić ograniczenia i zakazy wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych widowiskowych zaliczanych do grupy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanych potocznie petardami lub fajerwerkami.

2. Rada gminy, ustanawiając ograniczenia i zakazy, o których mowa w ust. 1, wskazuje rodzaje i klasy niedozwolonych wyrobów pirotechnicznych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378).

3. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy może ustanowić, z powołaniem na ważny cel, wyjątki i wyłączenia, w szczególności, z uwagi na tradycyjny sposób celebrowania Nowego Roku, dotyczące wykorzystywania niedozwolonych wyrobów pirotechnicznych w dniach 31 grudnia i 1 stycznia.

4. Z uwagi na realizację celu uchwały, o której mowa w ust. 1, rada gminy może w jej treści określić zakaz prowadzenia handlu okrężnego w zakresie niedozwolonych wyrobów pirotechnicznych. Przepisu ust. 3 nie stosuje się.

5. Uchwała, o której mowa w ust. 1, jest aktem prawa miejscowego.”;

2) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Tej samej karze podlega, kto narusza zakazy i ograniczenia ustanowione w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 6a ust. 1.”;

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Usiłowanie i pomocnictwo do czynu określonego w ust. 1a jest karalne.”;

c) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1a, można orzec przepadek narzędzi i przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie popełnienia wykroczenia, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, można orzec nawiązkę w wysokości do 1000 zł na cel związany z ochroną zwierząt.”.

Art. 2. Tracą moc uchwały, wydane na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688), ustanawiające przepisy porządkowe w przedmiocie używania fajerwerków, petard i innych wyrobów, materiałów lub środków pirotechnicznych, ogłuszających lub działających na podobnych zasadach.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Zagadnienia ogólne

Kwestię możliwości używania i wykorzystywania fajerwerków i petard można rozpatrywać w różnych kontekstach, co powoduje, że zagadnienie to może być przedmiotem regulacji różnych aktów prawnych (ustaw). Jest to istotne przede wszystkim z perspektywy ochrony życia i zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa i porządku, powodowania nadmiernego hałasu¹, ale również – na co zwracają uwagę liczne środowiska – ochrony zwierząt. Nie ulega wątpliwości, że władza publiczna w modelu demokratycznego państwa prawnego musi ostrożnie i proporcjonalnie wyznaczać granice dla ludzkiej wolności. Stąd też całkowity i generalny zakaz np. sprzedaży fajerwerków i petard zdaje się być nadmierną ingerencją w prawa i wolności – także w kontekście swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Jednakże w państwie demokratycznym wymagane jest spoglądanie na pewne kwestie również z perspektywy tych, którzy nie mają możliwości zadbania o swoją ochronę i wydaje się, że należy taki postulat „rozciągnąć” przede wszystkim na naszych braci mniejszych, czyli zwierzęta. W świetle różnych ustaleń (zwłaszcza naukowych) okazuje się, że stosowanie petard i fajerwerków staje się dla zwierząt niezwykle i nadmiernie uciążliwe, wywołujące cierpienie i stres, co zagraża ich życiu i zdrowiu. Chodzi tu zarazem o zwierzęta domowe, jak i te dziko żyjące.

Zdaje się zatem w pełni uzasadnione wprowadzenie do porządku prawnego przynajmniej możliwości ograniczenia stosowania petard i fajerwerków dla ochrony wartości leżących u podstaw ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580), która statuuje, że „Zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę” (art. 1 ust. 1 ww. ustawy) oraz „Każde zwierzę wymaga humanitarnego traktowania” (art. 5 ww. ustawy).

Drugim argumentem za prezentowaną zmianą jest fakt, że w praktyce przepisy tego rodzaju już funkcjonują, co budzi jednak istotne wątpliwości w perspektywie ich podstawy prawnej – wydawane są jako przepisy porządkowe na podstawie art. 40 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688)² – w kontekście „ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego”. Nie dziwi, że określone wysiłki podejmowane są tu na poziomie gmin, ale w chwili obecnej możliwość stanowienia tego typu przepisów jest uregulowana niejednoznacznie, co powoduje, że w niektórych gminach obowiązują akty prawa miejscowego o charakterze porządkowym, zakazujące sprzedaży i używania „fajerwerków”, a w innych nie. Warto przywołać w tym miejscu np. próbę wprowadzenia takiego zakazu w Gminie Miejskiej Kraków (Uchwała NR LXIV/814/09 Rady Miasta Krakowa z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie zakazu sprzedaży oraz zakazu używania w miejscach publicznych na terenie Gminy Miejskiej Kraków petard oraz środków pirotechnicznych i ogłuszających, działających na podobnych zasadach), która spotkała się z reakcją organu nadzoru (rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego stwierdzające nieważność uchwały w całości). Praktyka pokazuje, że są jednak gminy, gdzie na tej samej podstawie wprowadzono skutecznie odpowiednie przepisy i nie są to wcale odosobnione przypadki. Wymieńmy chociażby: Białe Błota (Dz. Urz. Kujaw.2019.874),

¹ W tym zakresie można by się odwołać do regulacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.), która zawiera np. możliwość „ustanawiania ograniczeń co do czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko” (art. 157 ust. 1 ww. ustawy). Jednakże z pewnością projektowany zamysł wykracza poza cele i wartości tej ustawy.

² Dalej jako: „u.s.g.”.

Bukowinę Tatrzańską (Dz. Urz. Małop.2019.8205), Środę Wielkopolską (Dz. Urz. Wielk.2017.7691), Suchy Las (Dz. Urz. Wielk.2008.111.2050), Zakopane (Dz. Urz. Małop.2019.9981) czy Bydgoszcz (Dz. Urz. Kujaw.2002.127.2515). Mamy też wiele przykładów ingerencji organów nadzorczych (województw) w takie uchwały – poza wskazanym już Krakowem np. ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE Nr NK-N.4131.138.2.2020.MF WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO (Dz. Urz. Dolno.2020.3219) stwierdzające nieważność uchwały nr XXVI/121/2020 Rady Miasta Świeradów-Zdrój z dnia 24 kwietnia 2020 r. w sprawie zakazu odpalania fajerwerków, petard, ogni sztucznych i innych materiałów pirotechnicznych w okresie całorocznym na terenie Miasta Świeradów-Zdrój. Wypowiedzi sądów administracyjnych sprawujących kontrolę nad działalnością administracji publicznej są tu również i niejednokrotnie niejednolite.

Jak już wskazano, obowiązujące przypadki łączą się zwłaszcza z ochroną życia i zdrowia ludzkiego, co jest jednak już przedmiotem rozbudowanej regulacji prawnej i należy się zgodzić z argumentacją organów nadzoru, która pojawia się przy ocenie tego typu aktów, że trudno mówić tu o bezpośrednim związku pomiędzy takimi przepisami a jakimś bezpośrednim i realnym zagrożeniem dla ludzi (wymogiem dla zastosowania podstawy z art. 40 ust. 3 u.s.g. jest wykazanie bezpośredniej implikacji pomiędzy namacalnym niebezpieczeństwem a potrzebą wprowadzenia regulacji, co również podnosi się w literaturze³). W odniesieniu do przywołanych przypadków da się wskazać tylko potencjalny związek przyczynowo-skutkowy. Sprawa wymaga zatem szybkiego uregulowania ustawowego i „przecięcia” szkodliwej z perspektywy pewności prawa praktyki⁴. W tym kontekście trudno też uzasadnić wyłączenie czasowe w postaci dni „wyjątkowych”, tzn. 31 grudnia oraz 1 stycznia.

W kontekście całości uzasadnienia uwidacznia się zatem potrzeba połączenia zakazu stosowania petard i fajerwerków nie tyle z ochroną życia i zdrowia ludzkiego (tu bowiem istnieją już stosowne przepisy dotyczące bezpieczeństwa np. ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego; Dz. U. z 2022 r. poz. 2378), ale z wartościami i celami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, co wskazano już powyżej. W tej perspektywie proponuje się zatem wprowadzenia do treści tej ustawy postawy prawnej dla ustanawiania stosownych przepisów rangi aktu prawa miejscowego na poziomie gmin, jako jednostek podstawowych.

Zgodnie z Konstytucją RP „Podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina” a „Samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne nie zastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych” (art. 164 ust. 1 i art. 163 Konstytucji RP). Z tego względu proponuje się, aby to na tym poziomie została ustanowiona odpowiednia podstawa pozwalająca wprowadzać ograniczenia i zakazy. Nie wydaje się celowe oraz potrzebne bezwzględne i ustawowe zakazywanie używania „fajerwerków”, gdyż uwidacznia się tu także potrzeba uwzględniania potrzeb i specyfiki lokalnej czy terenowej. Organ stanowiący samorządu gminnego jest tu podmiotem bez wątpienia właściwym, aby decydować na przykład o używaniu „fajerwerków” w dniu 31 grudnia lub 1 stycznia.

³ „Do pełnego zrealizowania przewidzianej przez ustawodawcę przesłanki faktycznej konieczna jest nie tylko właściwa ocena, czy mamy do czynienia z danym dobrem prawnie chronionym, lecz także uznanie «niezbędności» jego ochrony, a więc stwierdzenie zaistnienia takiego stanu faktycznego, w którym te dobra są zagrożone w takim stopniu, że dla ich ochrony «niezbędne» jest wydanie aktu porządkowego”, D. Dąbek, komentarz do art. 40 u.s.g. [w:] *Ustawa o samorządzie gminnym*, red. P. Chmielnicki, LEX/el. 2022.

⁴ Dodatkowo większość wywołanych uchwał stanowi jednocześnie możliwość wydawania przez organy wykonawcze (wójtów, burmistrzów, prezydentów) określonych zgód – uchylających generalny zakaz, co również wywołuje uzasadnione wątpliwości w zakresie charakteru prawnego takich wypowiedzi i ich podstawy prawnej. Tak np. upoważnia się „(...) Wójta Gminy Białe Błota do wyrażenia zgody na używanie fajerwerków, petard i innych środków pirotechnicznych, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w okresie obowiązywania zakazu” – przepis § 2 UCHWAŁY Nr RGK.0007.8.2019 RADY GMINY BIAŁE BŁOTA z dnia 29 stycznia 2019 r. w sprawie zakazu używania fajerwerków, petard i innych środków pirotechnicznych; Dz. Urz. Kujaw.2019.874.

Powyższe jest również istotne w perspektywie zasady decentralizacji władzy publicznej – art. 15 ust. 1 Konstytucji RP.

Jednocześnie nie wydaje się celowe – również w kontekście innych reguł prawa – umożliwienie wprowadzania zakazu sprzedaży (handlu) petardami i fajerwerkami. Biorąc pod uwagę możliwości różnego (terytorialnie) regulowania tego zagadnienia, dla realizacji wskazanego założenia wystarcza wprowadzenie „ograniczenia i zakazu wykorzystywania wyrobów”.

W kwestii samej systematyki ustawy o ochronie zwierząt – proponowana zmiana powinna pojawić się po przepisie określającym „zakaz znęcania się nad zwierzętami”, czyli po art. 6 teŹ ustawy.

II. Zagadnienia szczegółowe

Proponuje się zatem wprowadzenie fakultatywnej (rada „moŹe”) moŹliwości ustanowienia przez radę gminy odpowiednich „ograniczeń i zakazów” w celu „zapewnienia poszanowania zwierząt, przeciwdziałania i zapobiegania naraŹaniu zwierząt na cierpienie i stres, utratę zdrowia lub Źycia” (**projektowany art. 6a ust. 1**). Przede wszystkim wydaje się uzasadnione – w kontekście specyfiki terenowej – umożliwienie określania nie tylko „prostych” zakazów, ale również „ograniczeń” dotyczących stosowania fajerwerków i petard.

W obowiązujących uchwałach „w sprawie fajerwerków, petard i innych środków pirotechnicznych” organy stanowiące posługują się pojęciem „uŹywania”. W tym kontekście trzeba zwrócić uwagę, Źe taka kategoria pojawia się w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do uŹytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378), gdzie jest zdefiniowana jako „prowadzenie przez przedsiębiorców i jednostki naukowe wszelkich prac związanych ze stosowaniem materiałów wybuchowych przeznaczonych do uŹytku cywilnego, w tym wyrobów pirotechnicznych” (art. 3 pkt 31 ww. ustawy). Pamiętajć naleŹy, Źe „Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorców i jednostek naukowych” (art. 2 ust. 1), jednakŹe posłuŹenie się toŹsamym pojęciem moŹe budzić pewne wątpliwości interpretacyjne co do jego zakresu. Z tego powodu i w kontekście umożliwienia wprowadzenia zakazu „uŹywania” wyrobów pirotechnicznych przez konsumentów proponuje się posłuŹenie innym pojęciem, szerszym zakresowo, tzn. pojęciem „wykorzystywania” (**projektowany art. 6a ust. 1**).

Ponadto w **projektowanym art. 6a ust. 1** potoczne nazewnictwo w postaci „petard” i „fajerwerków” odniesiono do terminologii ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do uŹytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378), tzn. poprzez wskazanie „wyrobów pirotechnicznych widowiskowych zaliczanych do grupy materiałów wybuchowych przeznaczonych do uŹytku cywilnego”.

Jednocześnie celowe okazuje się na tym poziomie nieprzesądzanie o rodzajach i klasach wyrobów objętych ograniczaniem i zakazami (**projektowany art. 6a ust. 2**). Projektodawca w tym zakresie ustanawia moŹliwość podjęcia określonych decyzji na poziomie organów stanowiących z wymogiem, aby przyjęte kategorie korespondowały z treścią ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do uŹytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378) – zwłaszcza jej art. 62c.

Uzasadnione staje się takŹe umożliwienie wprowadzania różnego rodzaju wyjątków i wyłączeń na poziomie gmin – **projektowany art. 6a ust. 3**. Za wątpliwe naleŹy uznać w tym miejscu ewentualne „przerzucanie” takiej moŹliwości na organy wykonawcze (wójtów, burmistrzów, prezydentów), co jest nagminne w obowiązujących przepisach porządkowych „w sprawie fajerwerków, petard i innych środków pirotechnicznych”. Potencjalne „zgody” w tym zakresie nie mogą mieć swej podstawy prawnej jedynie w akcie prawa miejscowego – wymagana jest wyraŹna i szczegółowa podstawa ustawowa. Z punktu widzenia pewności prawa

i pewności sytuacji prawnej podmiotów zewnętrznych uwidacznia się potrzeba stanowienia o takich wyjątkach i wyłączeniach w samej treści uchwały. Proponowana kategoria „wyjątków i wyłączeń” ma szeroki charakter i umożliwi wprowadzanie np. wyłączeń podmiotowych (załóżmy, że mamy do czynienia z przedsięwzięciem, którego organizatorem są organy państwa lub samorządu terytorialnego) lub przedmiotowych (określone kategorie imprez, pokazów, wydarzeń, itd.). Jednocześnie projektodawca nakłada na rady gmin obowiązek „powołania się na ważny cel” przy rozstrzygnięciach tego rodzaju, co będzie wychodziło naprzeciw ewentualnej arbitralności podejmowanych decyzji. W treści **projektowanego art. 6a ust. 3** proponuje się przykładowe wyjątki czasowe w postaci „31 grudnia i 1 stycznia” z powołaniem „na tradycyjny sposób celebrowania Nowego Roku”. Mając jednak na uwadze cel proponowanej zmiany, jest to jedynie możliwość i nie ma przeszkód, aby ograniczenia i zakazy dotyczyły także i tych dni.

Wprowadzana zmiana dotyczy zakazu i ograniczeń wykorzystywania – „używania” wyrobów pirotechnicznych i generalnie nie ustanawia możliwości wprowadzania zakazu handlu tymi wyrobami. Jednakże nie sposób nie zauważyć, że szczególnie w okresie noworocznym podstawowym źródłem dostępności tego typu produktów staje się handel okrężny – prowadzony z ręki, koszów, stoisk, wozów, przyczep, pojazdów samochodowych, itd. Dla realizacji celu projektowanej zmiany uwidacznia się potrzeba ograniczania dostępności wyrobów pirotechnicznych przynajmniej w odniesieniu do tak wskazanego zakresu. Stąd też na podstawie **projektowanego art. 6a ust. 4** „rada gminy może (...) określić zakaz prowadzenia handlu okrężnego w zakresie niedozwolonych wyrobów pirotechnicznych”. Jednocześnie nie znajduje tu zastosowania projektowany przepis ust. 3 – nie wydaje się uzasadnione wprowadzanie w tym zakresie jakichś wyjątków i np. wyłączeń czasowych. Odnosząc się jeszcze do tej kwestii z perspektywy art. 22 Konstytucji RP, uznać należy, że cel regulacji staje się tu „ważnym interesem publicznym” a projektowane upoważnienie uznać należy za wypełnienie wymogu określenia ograniczenia „w drodze ustawy”. Sama uchwała będzie już jedynie aktualizować w pewnym wymiarze terytorialnym ustanowiony tu zakaz, co jest dopuszczalne⁵.

Wychodząc naprzeciw potencjalnym i ewentualnym wątpliwościom dotyczącym charakteru prawnego projektowanego i nowego rodzaju uchwały rady gminy, proponuje się wyraźne wskazanie, że mamy tu do czynienia z aktem prawa miejscowego, co przekłada się również na sposób jej ogłoszenia i publikacji (**projektowany art. 6a ust. 5**).

Niezbędne staje się również rozstrzygnięcie kwestii sankcji za ewentualne naruszenie ustanowionych ograniczeń i zakazów. Naturalny kierunek stanowi tryb i zasady określone w prawie o wykroczeniach oraz ustanowione już w ustawie zmienianej kary („areszt lub grzywna”). Z wielu względów nie jest celowe „przerzucanie” ustanowienia tych materii na rady gmin, gdyż winno się to odbyć na poziomie ustawy a przepis (wykorzystywany dotychczas) art. 40 ust. 4 u.s.g. ma charakter absolutnego wyjątku. Stąd też proponuje się nowelizację dotychczasowe **art. 37** ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt poprzez dodanie do niego **ust. 1a** o treści: „Tej samej karze podlega, kto narusza zakazy i ograniczenia ustanowione w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 6a ust. 1”⁶. Jednocześnie wymagało rozstrzygnięcia, że:

⁵ Por. rozważania dotyczące rozporządzeń wykonawczych z wyroku TK z dnia 13 października 2010 r., Kp 1/09, OTK-A 2010/8/74.

⁶ Od strony mechanizmu zabezpieczenia ograniczeń i zakazów ustanowionych w uchwale rady gminy analogiczne rozwiązanie zawiera ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 ze zm.), która w art. 112 ust. 1 stwierdza, że „Kto narusza zakazy lub ograniczenia obowiązujące na terenie parku kulturowego lub jego części, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny”. Przepis ten należy odczytywać w ścisłym związku z art. 16 ust. 1 ww. ustawy, który statuuje możliwość utworzenia parku

- karalne będzie tu „usiłowanie i pomocnictwo” (**projektowane zdanie drugie w ust. 2**),
- można orzec przepadek narzędzi i przedmiotów wykroczenia (**projektowane zdanie drugie w ust. 3**),
- może się tu pojawić nawiązka na cel związany z ochroną zwierząt (**nowe brzmienie ust. 4**).

Projektowana zmiana w pewnym sensie ma wychodzić naprzeciw nie do końca właściwej praktyce ustanawiania zakazów używania fajerwerków i petard. Niezależnie od dokonanego wyboru i połączenia tej materii z wartościami ustawy o ochronie zwierząt należy zarazem „przeciąć” sytuacje niweczące urzeczywistnienie zasady pewności prawa w tym zakresie i naprawić niejednorodną praktykę działania organów nadzoru w tym obszarze. Proponuje się zatem – **art. 2 ustawy** – doprowadzić do sytuacji odebrania mocy obowiązującej wszystkim aktom (uchwałom) „ustanawiającym przepisy porządkowe w przedmiocie używania fajerwerków, petard i innych wyrobów, materiałów lub środków pirotechnicznych, ogłuszających lub działających na podobnych zasadach”. Dość szerokie określenie przedmiotu tych regulacji i wskazanie, że są one wydawane jako przepisy porządkowe z u.s.g. winno jasno określać, o które uchwały tu chodzi. Pozornie może to budzić pewne wątpliwości z punktu widzenia możliwości takiego decydowania o losach określonych aktów prawa miejscowego na poziomie – zdawałoby się – innej ustawy. Jednakże projektowaną wypowiedź można też traktować z perspektywy pewnego „dookreślenia” art. 40 ust. 3 u.s.g. i „doprecyzowania” znajdującej się tam podstawy. Jeżeli przyjmiemy, że tylko ustawa może być źródłem mocy obowiązującej dla aktu prawa miejscowego (również źródłem jej odebrania), to proponowana wypowiedź – **w art. 2** – jest w pełni uzasadniona.

W projektowanym **art. 3** przyjęto ogólną zasadę (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych; Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), że zmiana wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Nie wydaje się potrzebne określanie terminu dłuższego a projektowana treść zostanie w pełni urzeczywistniona dopiero po zrealizowaniu wprowadzanych reguł na poziomie rad gmin.